

Μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Νικόλαος Βελιμίροβιτς](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Επιστολή του Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς σε πνευματικό του παιδί
(Μετάφραση Αρχιμανδρίτης Άβελ Κωνσταντινίδης)

«Μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι, ότι αυτών εστίν η βασιλεία των ουρανών». Ναι, έτσι είπε ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός. Μα αυτό συ το μπερδεύεις. Συγχέεις την την «πτωχεία του πνεύματος», που εξυμνεί ο Χριστός, με τη χαζομάρα! Αλλά όχι! Δεν έχεις δίκιο.

Η πτωχεία του πνεύματος είναι ο πιο αγνός λογισμός, που μπορεί να έχει ο άνθρωπος! Είναι η συναίσθηση της πτωχείας μας μπρος στο μεγαλείο του Θεού. Η συναίσθηση της ρυπαρότητας μπροστά στην καθαρότητα του Πλάστου. Η συναίσθηση της μικρότητάς μας μπροστά στην απέραντη δύναμη του Κυρίου. Ο βασιλιάς Δαβίδ μιλώντας για τον εαυτό του λέει: «Εγώ είμαι σκώληξ κι όχι άνθρωπος». Ήταν διανοητικά καθυστερημένος ο βασιλιάς Δαβίδ; Κάθε άλλο! Ήταν ένας από τους πιο μεγαλοφυείς ανθρώπους! Και ο γιός του, ο σοφός Σολομών, λέγει: «Σε σένα έχω ελπίδα, Θεέ μου! Χωρίς Εσένα ούτε η καρδιά μου αντέχει, ούτε το λογικό μου με σώζει!» Αυτό σημαίνει πτωχεία του πνεύματος. Να μην έχεις εμπιστοσύνη στο θέλημά σου, αλλά στο νόμο και στο θέλημα του Θεού.

Μακάριος εκείνος που θα εξομολογηθεί με ειλικρίνεια και θα πει: η δύναμή μου είναι μηδαμινή. Το μυαλό μου είναι αδύνατο.

Η θέλησή μου ασταθής. Κύριε, βοήθησέ με!

Πτωχεία του πνεύματος σημαίνει, να λες αυτό που έλεγαν οι επιστήμονες, όπως ο Νεύτων: «Αυτά που αγνοώ, είναι πολύ περισσότερα από εκείνα που ξέρω!»

Πτωχεία του πνεύματος είναι να είσαι πλούσιος σαν τον Ιώβ και να λες: «Γυμνός ήλθα στον κόσμο και γυμνός θα φύγω».

Μικρόμυαλο κι ανόητο να θεωρείς όχι εκείνον, που λέγει ότι οι γνώσεις του είναι περιορισμένες, αλλά εκείνον που κομπάζει για τις γνώσεις του!

Από αυτή τη μεγάλη ανοησία, από την ανοησία να κομπορρημονούμε, θέλει να μας γλυτώσει ο Χριστός. Γι'αυτό μας edίδαξε ότι: «Μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι».

Πηγή: anemonpnoi-magdalini.blogspot.gr